

ителите са успели да посетят всички каравани. През 1969 г. един новоприет закон регламентира упражняването на амбулантни професии и режима за движението на лицата без постоянно местоживеене, нито адресна регистрация. С помощта на нововъведените критерии, статистиците на Вътрешното министерство обобщават следните цифри на базата на броя на издадените разрешителни:

	1972	1980	1984	1989
Разрешителни за амбулантни търговци	47 596	92 954	107 805	—
Специални книжки за движение (отнасящи се за амбулантните търговци без постоянно местожителство)	31 918	64 176	48 792	53 677
Книжки за движение (отнасящи се за хората без постоянно местоживеене, нито адресна регистрация, живеещи в превозно средство, каравана или друг подвижен подслон)	1296	4448	2272	4348
Карнети за движение (<i>idem</i> , но които „не притежават редовни доходи, осигуряващи нормалното им съществуване, нито упражняват платен труд“)	7012	15 312	16 137	25 025

Тези данни показват значителното увеличаване числеността на номадите, на лицата без постоянно местоживеене и без адресна регистрация (трите последни типа разрешителни) и на амбулантните търговци. В тази статистика обаче не са взети под внимание нито децата под 16 г. възраст (тогава обобщената оценка за числеността трябва да се удвои), нито уседналите Цигани. Така, ако за основа на оценката служат последните три документа, покриващи почти изцяло само Цигани и Чергари, то при общ брой 83 936 за 1980 г., общата им численост възлиза на 167 872 души. Към тях трябва да прибавим и всички цигански семейства с постоянно местоживеене, които са приблизително два пъти по-многобройни от подвижните. През 1989 г., обобщените данни са еквивалентни. Понастоящем във Франция, числеността на Циганите (номади или не) и Чергарите (номади или не, „хора от номадски произход“, „чергарстващи гру-